

»μεν ελίγην υπομονήν». Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι καὶ ἡμεῖς εἰ-  
μεθα προσωρινὸι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης καὶ καταδίκιοι φαί-  
νεται εἰς ἰσθμίου ἀσθένεσιν.

\* \*

Ὁ πετροπόλεμος ἐπιτείνεται καὶ ἐκτείνεται μέχρι Πει-  
ραιῶς, ὅπου ὁ ἀξιότιμος κ. Μηταράκης κινδυνεύει ν' ἀπο-  
λέσῃ τὸν πετροβληθέντα ὀφθαλμὸν του. Ἐν Ἀθήναις δὲ  
ὁ πετροβολισμὸς προσέλαβεν ἐσχάτως καὶ κοινωνικὸν τινα  
χαρακτῆρα. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπετροβολήθη-  
σαν ὁ κ. Δ. Σ. . . ἡ κ. Σ. . . καὶ ὁ κ. Π. Β. Ἀλλὰ καὶ ἐν  
τῷ θλίμῳ τούτῳ παρατηρεῖται ἡ διακρίνουσα τὸν ἑλληνι-  
κὸν λαὸν ἡμερότης. Οἱ μὲν Γάλλοι κομμουνιστὰι ἔκραζον  
«*Les aristocrates à la lanterne*» οἱ δὲ Ἕλληνας ἀπεναν-  
τίας θράουσι τὸ φανάριον.

\* \*

Οἱ κ. κ. φοιτητὰι τῆς ἱατρικῆς ὑπέβαλον εἰς τὸν κ.  
Πρύτανιν ἀναφορὰν δι' ἧς ζητοῦσι νὰ δοθῇ αὐτοῖς ἄδεια  
νὰ προγυμνάσωνται ἐν τῷ βρεφοκομείῳ. Ἐν ἐγκριθῆ ἡ  
τοιαύτη προγύμνασις *in anima vili* νομίζομεν ὅτι προ-  
τιμότερον εἶναι νὰ γίνεσθαι ἐν τῷ γηροκομείῳ.

\* \*

Ὁ κ. Τριγγέτας θέλων νὰ δείξῃ ὅτι ἡ καταδίωξις οὐ-  
δὲως ἠλάττωσε τὴν ἐπιβρόχην αὐτοῦ, ἐπαρουσιάσθη χθὲς  
εἰς τὴν ἀνάκρισιν μετὰ συνοδίας τριῶν δωδεκάδων δορυ-  
φόρων καὶ ὑπασπιστῆν ἔχων τὸν ἀξιότιμον κ. Βιθυνὸν,  
σύντομον μὲν ἀλλὰ λίαν κατάλληλον.

\* \*

Νῦν ἀντίτειλε πάλιν συνάδελφος ὁ «Κόδρος». Ἐκ τοῦ  
περιχομένου αὐτῆς δὲν ἠδυνήθημεν ἀκριβῶς νὰ μαντεύ-  
σομεν εἰς ποῖον κόμμα ἀνήκει, ἐκ τοῦ ὀνόματος ὅμως  
αὐτῆς ὑποθέτομεν ὅτι προτίθεται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τοὺς  
ἐυλοσχίστας.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΝΣ.

### Εὐαγγελικὴ παράφρασις κοινοβου- λευτικῶν ἀγαρρεύσεων.

Κατὰ τὰς περιφῆμους συνεδριάσεις  
ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου.

**Πολυλάς.** — Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβλήθησονται  
εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-  
μὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ἐδόντων.

**Ρινάκης.** — Εἰ δὲ ἐγνώκετε, τί ἔστιν «Ἐλεον θέλω  
καὶ οὐ θυσίαν» οὐκ ἂν κατεδικάσετε αὐτούς.

**Ζωχιός.** — Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν. —  
Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε . . .

**Βαλέτας—Βουλκιώτης.** — Ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ  
ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν.

**Χοιδᾶς.** — Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτούς.

**Λομβάρδος.** — Εἴπατε ἡμῖν, ἔξεστι δοῦναι κῆνον τῷ  
Καίσαρι ἢ οὐ;

**Δεληγιάννης.** — Οὐ δι' ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη γέγονεν  
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

**Δεληγιώργης.** — Τί μὲ πειράζετε ὑποκριταί; — Ἐγὼ  
ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς προφῆτας καὶ σοφοὺς καὶ  
γραμματεῖς.

**Ζαῦτης.** — (Κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραψεν εἰς  
τὴν γῆν.)

**Τρικοῦπης.** — Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;  
Εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί οὐ πιστεῦτέ μου;

**Κομμουνδοῦρος.** — Σοὶ Κύριε. — Μείνατε ἐν ἐμοὶ  
καγὼ ἐν ὑμῖν.

ΠΕΛΕΚΟΥΡΗΣ.



Διαβολώτατε κύριε «Ἀσμοδαῖε»,

Σήμερον ἔρχομαι νὰ σὲ παρακαλέσω ὅπως μοι ἐξηγήσῃς,  
«ἑλληνικὴ εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία» τί νέον εἶναι; — εἰπει-  
δὴ καί εἰς τοῦτο σὺ, πειρασμὲ, ἔχεις, δὲν ἀμφιβάλλω, τὸν  
γαμψόν σου ὄνυχα.

Μὴ δὲν εἶναι ἀνέκαθεν εὐαγγελικὴ ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν;  
ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἑλλήνων; ἡ Ἐκκλησία τῶν ὀρθοδόξων;  
Μὴ δὲν στηρίζεται αὕτη εἰς τὸ Εὐαγγέλιον; Μὴ δὲν  
βασίζεται ἐπὶ τῶν ἐπτὰ Συνόδων; ἢ μὴ ἦσαν ἀντευαγ-  
γελικαὶ αἱ ἐπτὰ Σύνοδοι;

Τί λοιπὸν ὑπαγορεύεις σήμερον σὺ, ἢ τις τῶν συνδια-  
βόλων σου, νὰ ἐνομασθῇ «Ἑλληνικὴ εὐαγγελικὴ Ἐκκλη-  
σία», ἐκκλησία τις ἄλλη παρὰ τὴν ἀείποτε εὐαγγελικὴν  
Ἐκκλησίαν;

ἢ μήπως ἐννοεῖς νὰ ἐνομάσωμεν τοῦ λοιποῦ ἑλληνι-  
κὴν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Φράγκων, ὅσοι ποτὲ διεμαρτυρή-  
θησαν κατὰ τοῦ παπισμοῦ; Ἄλλ' οὕτω θέλεις νὰ κατα-  
στήσῃς δωρεὰν τοὺς ἀνθρώπους τούτους, γελοίους, ὧ ὄν-  
τως διαβολώτατε τοῦ Ταρτάρου υἱεῖ!

Ἐξάλειψον εἰς τοὺς φανακιστὰς πᾶσαν ἐλπίδα, ὅτι ἐν  
Ἑλλάδι πολλοὺς θὰ ἀγρεύσῃ οὕτω γηνοψαρκεφάλους ἢ  
σαγήνητων. Ἐν δὲ καὶ εἰς μόνους τοὺς τὸ δόγμα δυτικῶς  
τῶν Ἑλλήνων ἀφρωῶσι, πάλιν ἡ ἐπίκτητος ἐπωνυμία

τῆς Ἐκκλησίας των εἶναι πλημμελής, — ἐκτὸς ἂν προφασίζονται ταῦτα διὰ κάποιον λουφὲν παρ' εὐκολοπίστου τινὸς βιβλικῆς ἐταιρίας, ἥτις τοῖς ἀνέθεσε τοιαύτην ἔκπαινον καὶ ἄτοπον ἀποστολὴν ἐν μέσῳ ἡμῶν διότι, ἐν οὕτως ἔχη, πιστεύω ὅτι καὶ μόναι αἱ γλαυκὲς τῶν Ἰουδαίων ἂν κατεπέτοντο εἰς τὸν ναὸν των, θὰ ἐπέμενον παριστῶντες πρὸς τοὺς ἐντολεῖς, ὅτι πολλοὺς ὀρθοδόξους ἐτίθεισαν καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν των, ἀφότου ἐπανήσαν νὰ στήσωσιν ἑλληνικὴν φενακὴν ἐπὶ τῆς ὁροφῆς τῆς.

Μὴ ἀνανεύης, μὴ γελάς, μὴ περιγελάς· φρόνει ὃ, τι θέλεις περὶ τῆς πίστεως ἢ ἀπιστίας μου. Ὑποκριτὴς δὲν εἶμαι, γίνωσκε ὅμως ὅτι, ἐν τῷ χριστιανισμῷ, τὴν ὀρθοδόξιαν μόνην πρεσβεύω. Ἄλλως, ἂν ἐτόλμων ποτὲ νὰ μετασφύθμισω τὴν ὀρθοδόξιαν μου, διατί ἐν τῇ τοιαύτῃ τόλμῃ δὲν θὰ προέβαινα καὶ ἐπέκεινα τοῦ χριστιανισμοῦ; «Ἄσμοδαῖτε», ἐννοοῦμεθα.

ΚΛΕΩΝ ΓΕΛΩΝ.



Κατοικίς τις μετὰ τῆς συζύγου του, πρῶτην φορὰν ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας, περιέτρεχον τὴν ὁδὸν Αἰόλου, θαυμάζοντες τὴν πολυτέλειαν τῶν διαφόρων καταστημάτων, ὅτε αἴφνης ἐστάθησαν πρὸ τοῦ παραθύρου φερετροποιείου τινὸς θεωροῦντες μετ' ἐκπλήξεως μαῦρον φέρετρον, κεκοσμημένον μὲ ταινίας καὶ διάφορα ἐπίχρυσα κοσμήματα. Μὴ ἐννοοῦντες ὅμως τὴν χρῆσιν του ἔστρεφον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὴν κεφαλὴν, ὡς νὰ ἐζήτουν ἐξήγησιν, ὅτε ἰδόντες ἐφημεριδοπώλην μάγικαν «Δὲν μὰς λές, ἠρώτησαν, τί εἶν' αὐτό;» — Ἐπανωφόρια χειμωνιάτικα!

Z.....



ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Ἡ ἐνέργεια τῆς ναυτιλίας προϋποτίθησι διαστήματα.  
Θεοχάρης.

Δωροδοκία εἶναι τὸ νὰ συλλαμβάνεται τις ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Σ. Πετιμεζᾶς.

Ὁ ναυτικὸς ὄστις δὲν θέλει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του καὶ νὰ φιλήσῃ τὴν γυναῖκα του εἶναι κακοῦργος.

Ζωχίδος.

Εἰς τὴν Λευκάδα, κύριοι, ὑπάρχει συνήθεια νὰ μοιράζουσι χρήματα εἰς τὰς ἐκλογάς. Ἄλλὰ λέγεται αὐτὸ δωροδοκία;

Ῥικάκης.

Πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ βουλευτοῦ κ. Μπούμπουλη.  
Εἰς τὰ 1874 ἐπάλαισα κατὰ τοῦ ἀρότρου καὶ τῆς ἀξίνης, σήμερον εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παλαίσω κατὰ τῆς κόπης καὶ τῶν ἀρμένων.

Καλομοίρης.



Ἐτοιμότητες

Ζωχίδος. — Ἐρχομαι τώρα εἰς τὰ ἀηδόνια τὰ ὅποια ζητοῦν νὰ λαλήσουν...

Εἰς βουλευτῆς. — Ἐπέρασεν ὁ Μάϊς.

Χοιδᾶς. — Ναι, κύριε Μανέτα, ἔχω τὴν καρδίαν μεγάλην, μεγάλην τὴν διάνοιαν ἰσως ἐλαχίστην...

Λάπας. — Δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τούτου διόλου.

Α. Μαυρομιχάλης. — Λαμβάνω τὸν λόγον ἐπὶ ἐδάφους ξένου καὶ ἀνωμάλου...

Μία φωνὴ ἑπτανησιακῆ. — «Νὰ κρατιέσαι καλὰ νὰ μὴ πέσης».

Π . . .



— Ἀνεγνώσατε τὴν «Ὠραν»;

— Ὅχι.

— Πῶς; δὲν εἴσθε συνδρομητῆς;

— Ὅχι διότι οὐδέποτε μοι ἤρρεσεν ἡ πολιτικὴ τῆς «Ὠρας».

X.....



ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Τάμαθες τῆς Ὀρτζοκοβίνας; Μονάχη τις τᾶβαλε μὲ τὴν Τουρκιά, καὶ τὰ ἔγανει πέρα μὲν χαρά!

ΚΩΣΤΑΣ. Μωρὲ, γυναῖκα! Αὐτὴ ξεπέρασε καὶ τὴν ἐδικὴν μας τὴν Μπουμπουλίνα. Λές μ' αὐτῆνε μαζὴ νᾶμαστε γιὰ νᾶμαστε γιὰ τὴν Πόλι;

ΓΙΑΝΝΗΣ. Μὲ τὰ χάλια τὰ σημερινά μας; Κι' ἀμ' δέν!;!;

Κ. Γ . . .

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.